

Психолінгвістика: наук.-теор. зб. ДВНЗ Переяслав-Хмельницький ДПУ імені Григорія Сковороди. – 2009. – № 4. – С. 33-43.

3. Маслов В.І. Моделювання у теоретичній і практичній діяльності в педагогіці /В.І. Маслов // Післядипломна освіта в Україні. – 2008. – №1. – С.3-9.

4. Сисоєва С.О. Інтерактивні технології навчання дорослих / С.О.Сисоєва // Рідна школа. – 2010. – № 11. – С. 3-8. 5. Сисоєва С.О. Інтерактивні технології навчання дорослих: навчально-методичний посібник / С.О. Сисоєва; НАПН України, Ін-т педагогічної освіти і освіти дорослих. – К.: ВД ЕКМО, 2011. – 320 с.

UDC 37.0

Pedagogical Sciences

THE PRINCIPLES OF PERSONALIZED LEARNING

*Alina Vid,
teacher at English Language
Department for Deck Officers
of Kherson State Maritime Academy*

One common thought is that the more individualized a student's program is, the more personalized is their learning. Digital technologies are working on that – they automate the processes of studying to create individualized learning programs for students. But if the program is too individualized, this creates an artificial isolation of a student leaving them to study alone. Where is the boundary between effective personalized learning and ineffective student isolation? What are the principles of personalized learning?

In defining this complex concept there are 4 components distinguished [2]:

1) personal educational profile (it identifies the strengths, needs, motivations and goals of the student, also contains a description of the methods used and regularity of informing / receiving feedback from the student);

2) personal educational trajectory (consists of educational plans,

forms of educational experience and ways in which the student will develop and implement their educational trajectory);

3) progress of competence development (describes how the assessment of certain competencies and the progress of the student according to their own educational plan will take place);

4) flexible educational environment (formed to meet the individual needs of students and contains decisions on the structure of all people involved in the educational process, as well as the use of space and time, providing the possibility of active group cooperation of students of different classes).

Considering the above, personalized learning is “an educational approach that aims to customize learning for each student’s strengths, needs, skills and interests” [1].

The principles of personalized learning are [3]:

1. Active Involvement. To involve students to active work a teacher should avoid prolonged passive consumption of information and give students the tasks involving their active participation such as observations and experiments, as well as projects. It is important to allow students to be responsible for their own learning. For example, to ask them to decide exactly what they want to study and when, encourage goals that meet students’ interests and aspirations.

2. Social Participation. To initiate group work so that children learn to cooperate, it is suitable to organize discussions of the material being studied. In this way, students will learn to express their own point of view, explain new information, hear the opinions of others and evaluate them. When teaching new material, a teacher can give relevant examples from modern life, students can be asked to generate ideas on current topics and share their experience.

3. Meaningful Activities. The students are less likely to do work that doesn’t make sense to them, they make an effort when they feel that what they are doing is important. A teacher should spot how the topic the students study will influence their future work or give the idea about how each of the activities help to develop skills.

4. Relating New Information to Prior Knowledge. New

information should not be a burden that displaces that has already been learned. Knowledge is another piece of the puzzle that a teacher integrates into students' own picture of the world. The tasks that can be done for that are the following: discussions, testing to identify gaps in prior knowledge or to correct misunderstandings, revision of the previous material with an emphasis on the connection with the new one, questions to help students make new connections between pieces of their knowledge, models and diagrams that visualize the relationships between information, and life examples that provide context to the material.

5. Being Strategic. This means to learn how to apply strategies to build cause-and-effect relationships and memorize certain concepts, a skill that is needed throughout life. Self-study strategies, such as the use of self-assessment tests, are often overlooked by teachers and students. However, the more learning strategies a person learns in school, the sooner they will find the ones that suit them best.

6. Engaging in Self-Regulation and Being Reflective. Self-control is no longer just the ability to learn, but the ability to choose one of the known learning strategies, the most effective in a given case. This requires being able to plan and control students' own learning. The teacher can help the student set goals, plan the learning process, monitor it and evaluate the results at the end.

The above are the basic principles of personalised learning which means teaching less content and more learning skills depending on students' needs, wishes and abilities. The main task of personalized learning is to teach students to properly search and process information, that is, to learn themselves in accordance with their favourite and the most effective learning strategies.

Resources:

1. Morin A. Personalized Learning: What You Need to Know : web-page. UPL: <https://www.understood.org/en/> (access date: 26.02.21).

2. Гуменюк В. Чому персоналізація освіти важлива? : web-page. URL: <https://life.pravda.com.ua/columns/2018/10/4/233-429/> (access date: 26.02.21).

3. Персоналізоване навчання / Educational Era : web-page.
URL: <http://blog.ed-era.com/personalizovane-navchannia/> (access
date: 26.02.21).

УДК 327(477:560)

Політичні науки

ОСОБЛИВОСТІ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ТУРЕЧЧИНОЮ

Воят С.В.

*здобувачка вищої освіти
факультету історії, політології
та міжнародних відносин*

Крет Р.М.

*кандидат політичних наук, доцент
доцент кафедри політології та соціології
Рівненський державний гуманітарний університет
м. Рівне, Україна*

Зовнішня політика - це частина міжнародних відносин, діяльність держави та інших політичних інститутів суспільства по здійсненню своїх інтересів та потреб на міжнародній арені. Зовнішня політика будь-якої держави є продовженням внутрішньої політики. Головна мета зовнішньої політики - забезпечення сприятливих умов для реалізації інтересів тієї чи іншої держави, забезпечення національної безпеки та добробуту народу.

Зовнішня політика зв'язана із пануючим економічним укладом, суспільним та державним устроєм суспільства і висловлює їх на міжнародній арені. Одночасно зовнішня політика держави має цілий ряд специфічних, тільки їй притаманних особливостей [3].

Дослідження українсько-турецьких взаємин та перспектив їхнього подальшого розвитку є важливим напрямом сучасним напрямом у галузі міжнародних відносин. Турецький вектор української зовнішньої політики поєднує у собі значний комплекс питань співробітництва. Окрім обопільності геополітичних інтересів щодо перетворення Чорного моря в зону миру та стабільності,